

πόνημα, ὅπερ ἐτυπώθη μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ἐτιμᾶτο μεγάλως ὡς πρὸς τὴν περιγραφὴν τῆς τότε δούλης Ἑλλάδος, περιηγητῆς αὐτόπτης πάσης γενόμενος. Βιρήνης δὲ συμβιβασθεῖσθαι μετὰ τὸν Ἑνετῶν καὶ Τούρκων ὁ Μελέτιος ἀπέβλεπεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εὐρισκόμενον ἦδη ἐκεῖ πρὸ δύο ἐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι βουλόμενοι ἀποδιῶξαι τὸν Ἀρχιερέα τῶν ὡς ἀνίκανον νὰ τοὺς ποιμάνη, ἐζήτησαν αὐτόν. Ὁ δὲ Πατριάρχης καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀνευ δυσκολίας παρεδέχθησαν τὴν αἰτησίαν των, καὶ ἡ μετὰθεσις αὐτῆ ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως τῆς Ἄρτης εἰς ἐκείνην τῶν Ἀθηνῶν ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ 1703 ἔτος, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. Ἀρχιεράτευσε ὁ Μελέτιος ἐν Ἀθῆναις ἔνδεκα ὡς ἐγγιστα ἔτη, καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην συνέγραψε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Ἑλληνιστί. Ἀποβιώσας δὲ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννῶν Κλήμεντος, οἱ Ἰωαννῖται μετ' ἀναφορῶν καὶ δεήσεων ἐζήτησαν αὐτόν δι' Ἀρχιερέα. Ὁ Μελέτιος κινούμενος ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἐδέχθη τὰς ἀναφορὰς τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἀεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν ἵνα ζητήσῃ τὴν μετὰθεσίν του. Ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προσμείναντες αὐτόν ἡμέρας πολλὰς, καὶ μὴ ὄρωντες αὐτόν ἐρ-

χόμενον, ἐμποδισθέντα ἐν Ἀρρίσῃ ὑπὸ ἀσθενείας, καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ πεμφθένται ἐπιστολαὶ μὴ φθίσασαι ἐν καιρῷ, καὶ ὑποπτευθέντες ὅτι ἐμετανόησεν ὁ Μελέτιος, ἢ μάλλον εἰπεῖν βιασθέντες ὑπὸ μεγάλων μεσιτειῶν, ἐχειροτόνησαν Μητροπολίτην τὸν Ἱερόθεον Ῥάπτην. Ἐν τούτοις ἔφθασεν ὁ Ἀθηναῶν, καὶ ἐλυπήθη μεγάλως διὰ τὴν ἀποτυχίαν του, ζητῶν ἀμέσως εὐκαιρίαν ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν του· ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας νοσήσας ἀπεβίωσε τῇ 14 Δεκεμβρίου τοῦ 1714 ἔτους, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Χάσκοι. Ἐκτὸς τῶν δύο τυπωθέντων συγγραμμάτων του συνέγραψε καὶ τοὺς λόγους οὗς ἐκήρυττεν ἐπ' Ἐκκλησιαστικῆς, καὶ Θεολογικῆς, καὶ φιλοσοφικῆς, καὶ ἰατρικῆς πονήματα, τὰ ὅποια χειρόγραφα ἀγνοῦσθαι κείνται. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 309.

ΜΕΤΑΞΑΣ (Νικόδημος). Ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τῆς 15Τ' ἑκατονταετηρίδος ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐξ ἐκείνης τῆς οἰκογενείας τὴν ὁποίαν ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις ἐτίμησε μὲ τὸν τίτλον τοῦ *Κόμητος*. Ἀποπερατωθέντων δὲ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων του ἐν τῇ πατρίδι του, μετέβη εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Παταίου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Αὐτόθι ἐσχετίσθη μὲ τὸν Δούκαριν, μετὰ ταῦτα Πατριάρχην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐπιστρέψας δὲ ἐν Κεφαλληνίᾳ